

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Citroën Commerce GmbH

Žalovaný: Zentralvereinigung des Kraftfahrzeuggewerbes zur Aufrechterhaltung lauterer Wettbewerbs eV (ZLW)

Výrok

Článek 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/6/ES ze dne 16. února 1998 o ochraně spotřebitelů při označování cen výrobků nabízených spotřebiteli ve spojení s článkem 1 a čl. 2 písm. a) této směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že náklady na převoz motorového vozidla od výrobce k prodejci, které nese spotřebitel, musí být zahrnuty do prodejní ceny tohoto vozidla uvedené v reklamě obchodníka, pokud tato reklama s ohledem na všechny své charakteristiky obsahuje z pohledu spotřebitele nabídku týkající se uvedeného vozidla. Je na předkládajícím soudu, aby ověřil, zda jsou naplněny všechny tyto znaky.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 462, 22. 12. 2014.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 29. června 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg – Německo) – trestní řízení proti Piotru Kossowskému

(Věc C-486/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Úmluva k provedení Schengenské dohody — Článek 54 a čl. 55 odst. 1 písm. a) — Listina základních práv Evropské unie — Článek 50 — Zásada ne bis in idem — Možnost trestního stíhání obviněného v členském státě po ukončení trestního řízení, které vůči němu zahájilo státní zastupitelství v jiném členském státě, bez důkladného vyšetřování — Neposouzení věci samé“

(2016/C 335/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Účastník původního trestního řízení

Piotr Kossowski

Za přítomnosti: Generalstaatsanwaltschaft Hamburg

Výrok

Zásada ne bis in idem zakotvená v článku 54 Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích, podepsané dne 19. června 1990 v Schengenu (Lucembursko) musí být ve světle článku 50 Listiny základních práv Evropské unie vykládána v tom smyslu, že rozhodnutí státního zastupitelství o zastavení trestního stíhání, kterým bylo pravomocně ukončeno přípravné řízení – nedojde-li k jeho obnově či ke zrušení uvedeného rozhodnutí – vedené vůči určité osobě, aniž došlo k uložení sankcí, nelze kvalifikovat jako pravomocné rozhodnutí ve smyslu těchto článků, pokud z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že k ukončení uvedeného řízení došlo bez důkladného vyšetřování, přičemž nevyslechnutí poškozeného a případného svědka dokládá, že k takovému vyšetřování nedošlo.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 16, 19.1.2015.